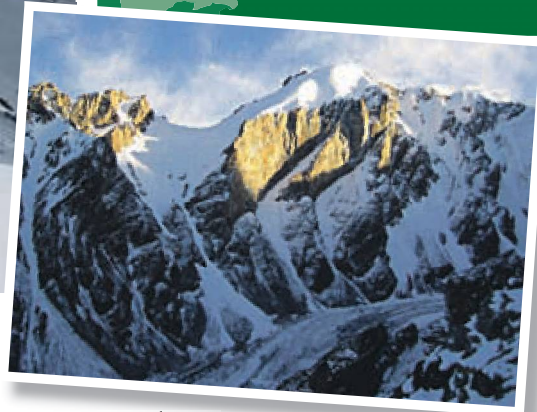

Kunluno viršukalnei – Lietuvos vardas

Vilniaus universiteto žygeivių klubo drąsuoliai pasiekė bevardę Kunluno kalnų viršūnę ir pavadino ją Lietuvos vardu.

Vilniaus universiteto žygeivių klubas tęsia savo unikalią kelionę po Kiniją. „15min“ savo skaitytojams pristato šviežiausius drąsuolių išpūdžius iš Kunluno kalnų.

Štai jau trečią savaitę mes su jumis. Priminsime, kad sekmdienį mus užklupusi pūga tęsėsi iki antradienio, todėl iki šiol neturėjome techninių galimybių informuoti apie žygio eigą bei taip nurašinti nerimaujančius artimuosius ir draugus.

Rusiška perėja

Sekmdienį lipome į perėją „70let MAI“, kurią pirmą kartą 2000-aisiais pasiekė ir savo klubo 70 metų jubiliejaus proga savaip pavadino rusų alpinistai. Kabinti virves ant sienos, kurios aukštis prilygsta 60 aukštų pastatui, spaudžiant šal-tukui ir sningant nėra pats paprasčiausias ir linksmiausias darbas. Kur kas sunkiau buvo tomis pakabintomis virvėmis kilti į viršų – sunkių kuprinių diržai veržia pečius, aprašai spaudžia krūtinę ir neleidžia kvėpuoti, „katės“ (specialūs metaliniai nagai, tvirtinami prie batų padų tam, kad kopikas, eidamas ledu, neslidinėti) neradamos kur užsikabinti slidinėja ledu... Jausmas toks, lyg darytum prisitraukimus su dujokauke ant galvos – po poros minučių pradedi dusti, o širdis, rodos, tuoj išlėks iš krūtinės.

Perėjus viršų pasiekėme vos 19 val. vakaro ir iš karto pradėjome leidimąsi žemyn.

Kalnuose – „šikna“

Pirmadienio rytas išaušo pusėtinas, tad patraukėme jau į penktąją perėją šiame žygyje. Klimpome sniege iki bambų, kapanojomės, kėlėmės ir vėl klimpome. Per kelias valandas strigdami pusnyse pakilome vos šimtą metrų ir atsidūrėm prieš lavinių šlaitą. Aplink buvo „šikna“

(kalnų turistų terminologija tai reiškia, kad per debesis nieko nesimato)...

Čia jau ir optimistams teko pripažinti, kad oro sąlygos neleidžia lipiti į perėją, todėl apsisukome ir nusileidome į slėnį.

Antradienis prasidėjo labai anksti. Bėgdami karvių taku Lugemansu upės slėniu žemyn ir rinkdami akmenis atsiminimui per dieną iš žiemos atsidūrėme vasaroje. Ejome pusdykume palei kalnus, o iš stepės mus stebėjo pasieniečiai. Kadangi nusileidome pakankamai žemai (3982 m), sniegą pakeitė lietus. Lijo visą naktį ir nenustojė ryte. Juokavome, kad jei taip ir toliau, tai stepė pavirs vėšlia pieva.

Pokalbii apie maistą

Galbūt dėl blogo oro populiariausia pokalbių tema – maistas. Per pusryčius aptarėme daugelį Vilniaus, Ošo, Biškeko, Dušambės restoranų. Priešpiečiams apsvaistėme, kokie patiekalai labiausiai tinka valgyti nusileidus. Per pietus kalbėjome apie bandeles ir šašlykus. Palyginimui, mūsų kasdieniniame meniu dvi košės su sausainiais ir arbata pusryčiams bei vakarienei, šokoladas ir javainis bei sauja razinų užkandžiams, džiovinta duona, dešra, lašiniai, sūris ir devintadalis svogūno pietums. Iš viso apie 660 g maisto per dieną aktyviai sportuojant, leidžiant laiką gryname ore ir šaltyje. Beje, trečiadienį svajodami apie garuojančius kepsnius grįžome į mūsų bazinę stovyklą, iš kurios prieš dešimt dienų pradėjome žygį.

Bevardė viršūnė

Ketvirtadienio rytą vadas, pasirinkęs du pagalbininkus, išėjo apžiūrėti įkopimo kelio, o kita komandos dalis sėkmingai surado ir į bazinę stovyklą parnešė „užmetimą“ su maistu, kuru ir kitais daiktais, ku-

riuos ant ledyno palikome dar žygio pradžioje.

Penktadienį pakilome ku arčiau pasirinktos viršūnės ir įkūrėme šturminę stovyklą.

Šeštadienį 2 val. nakties mus pažadino griaustinis. Griaustinio kalnuose nepalyginsi su griaustinu Lietuvoje. Jis užklumpa netikėtai. Nuo griausmo pašoki iš miegmaišio su mintimi „Kas? Kas nutiko? Kuris nors kalnas nugriuvo?“ Sėdėdamas išpūstom akim pamatai antrąjį blykstelėjimą ir antras trenksmas sudrebina palapinę. Vadinasi, kalnai tebestovi vietoje, bet žaibas trenkė kažkur visai šalia palapinių. Tuomet kuo greičiau išmeti visus geležinius daiktus iš palapinės ir lauki.

Po poros valandų Juras kėlėsi tikrinti oro, ar galime pradėti viršūnės šturmą. Šlapdriba – vadas nusprendė, kad nieko nebus, tad miegame toliau. 9 val. ryto prasidėjo pusryčiai ir diskusijos, ką daryti. Bediskutuojant kilo idėja pasidalyti į dvi grupes po keturis ir lipiti skirtingomis dienomis. Mažesnė grupė mobilėsnė, be to, taip saugiau – apačioje likę draugai ištikus nelaime padės nusileisti. Kuras, Saulius, Vytenis ir Gintarė nutarė pirmieji išbandyti laimę ir iki nakties pasiekti viršūnę bei nusileisti. Kitą dieną pasiekti bandys kiti.

Išėjome 11 valandą. Saulius ir Vytenis lyg traktoriukai nepailsdami mynė sniegą. Išedami nusprendėme, kad jei iki 17 val. nespėsime užlipti, sukimsės atgal. Besikapstant 6 km aukštyje atslinko 17 val. Kuras jau žiojosi raginti mus pradėti leitis žemyn, kai staiga debesis virš galvų prasklaidė, atverdami mūsų akims plačias aplinkinių kalnų ir slėnių panoramas, saulė nušvietė sniego šlaitus... „Varom! Nesvarbu ta 17 valanda tokiu oru, kai liko tiek mažai iki tikslo!“ – pasigirdo vienbalsis sprendimas. Ir ką jūs manote? 18 valandą mes stovėjome ant viršūnės!

Nuo šios dienos Vilniaus universiteto žygeivių klubas

turi savo viršūnę! Jos aukštis 6130 m. Tai aukščiausia lietuvių įveikta viršūnė.

Lietuviška vėliava ant viršūnės

Sekmdienio rytą vėl pradėjo snigti. Kai pradėjome eiti dar buvo tamsu. Jei tik kas tokį ankstyvą rytmetį nemiegojo, galėjo stebėti keturias švie-seles, pamažu tolstančias nuo palapinių. Snigti vis nesiliovė, bet pamažu šviesėjo – snai-

gių vis daugėjo, o vėjas stiprėjo. Bet juk žygeiviai ne iš molio drėbti, tad visas negandas nugulėję, jie iškėlė savo vėliavėlę ant kalno viršūnės. Žvarbus vėjas ir į veidą pučiamas sniegas ne-leido ilgai džiaugtis pasiektu tikslu, tad kelios nuotraukos, džiaugsmingi sveikinimai, nepakartojami Juro guminukai ir ilgas kelias žemyn.

Pirmadienį už nugaros palikdami kalnus leidomės žemyn. Pirmiausia pasiekėme Rijeko kaimelį, nuo kurio grįžome į kelių kryžkelę Kašgarą. Visi sveiki, gyvi, pavalgę ir be-galo laimingi išlėmė.

Nuo čia prasidės mūsų kelionė namo, apie kurią jums trumpai papasakosime kitą trečiadienį.

SU KNYGA
per kultūrinę Europą
SKAITYMO SKATINIMO PROJEKTAS

Liepos 30 d. –
ITALIJA

Visą vasarą
kiekvieną trečiadienį
nuo 11.00 iki 19.30 val.
Vilniaus mokytojų namų kiemelyje
(Vilniaus g. 39)

PROGRAMA

11.00 – 19.30 val. Knygų mugė (dalyvaus „Baltų lankų“, „Versus aureus“, Lietuvos rašytojų sąjungos ir kt. leidyklos)

17.00 val. Giovanni BOCCACCIO „Dekameronas“. Šedevro fragmentai. Dalyvaus aktorius Ramūnas ABUKEVIČIUS

17.20 val. Italo CALVINO kūryba – tik literatūros gurmanams. Dalyvaus aktorė Indrė TOMSONAITĖ

17.40 val. Aleksandro BARICO „Šilkas“. Dalyvaus aktorė Birutė MAR, dainininkė Andrė PABARČIŪTĖ

18.00 val. Klasikinės gitaros ir šiuolaikinės italų poezijos vakaras – koncertas. Gitara gros Pier PAOLO (Italija), poeziją skaitys Roberta SAKALAUŠKAITĖ

19.00 val. DANTĖ. „Dieviškoji komedija“ XXI amžiuje

Inf. tel.: (8 5) 212 2725, (8 5) 212 2603; el. p.: info@kultura.lt, interneto svetainė: www.kultura.lt

„Sunkių kuprinių diržai spaudžia krūtinę. Jausmas toks, lyg darytum prisitraukimus su dujokauke – po poros minučių pradedi dusti, o širdis, rodos, tuoj išlėks iš krūtinės.“